

Elena Ferrante w powieści „Córka”

Elena Ferrante w powieści „Córka” zabiera nas w głęboką podróż psychologiczną, ukazując nie tylko zewnętrzne wydarzenia, ale przede wszystkim zmagania i refleksje głównej bohaterki, Ledy. Pisarka z charakterystyczną dla siebie precyzją i wnikliwością odsłania tajemnice macierzyństwa, kobiecości oraz wewnętrznego świata kobiety stykającej się z nieoczekiwanymi emocjami.

Leda, będąc na wakacjach nad morzem, spotyka młodą matkę Elenę i jej córkę Ninę, co staje się punktem wyjścia do intensywnej reminiscencji i introspekcji. Ferrante z wielkim kunsztem opisuje, jak przypadkowe spotkanie wpływa na Ledę, przywołując wspomnienia z jej własnego życia, w tym z trudnych relacji z córkami i byłym mężem. Opowieść jest spleciona z głębokimi analizami ludzkich uczuć, ambicji oraz pragnień, które czasem stoją w sprzeczności z oczekiwaniami społecznymi.

Autorka zadaje ważne pytania dotyczące wolności osobistej, odpowiedzialności, a także psychologicznych kosztów macierzyństwa. „Córka” to nie tylko narracja o życiu konkretnej kobiety, ale także uniwersalna historia, która porusza kwestie tożsamości, straty i odnajdywania siebie na nowo.

Ferrante, posługując się językiem pełnym subtelnych niuansów, prowadzi czytelnika przez meandry emocji, ukazując złożoność ludzkiej natury i niejednoznaczności relacji międzyludzkich. To powieść, która pozostawia trwały ślad w sercu i umyśle, zmuszając do refleksji nad własnym życiem i wyborami.

Gorąco polecam tę powieść w jesienne wieczory.